

Merényi Lea Kiránduláson

Ez egy kiránduláson készült kép, akkor még kamaszlány voltam, Németországban. Hannoverből nem messze van egy óriási pusztaság. Nagyon hasonló valamelyik magyar alföldi tájhoz, csak hogy ez erikával volt tele [A hangafélékhez tartozó erika Európában őshonos, terpedt ágú kis cserje, talajtakaró növény. -- A szerk.]. Szóval egy lila, beláthatatlan mező. Gyönyörű szép volt. Sajnos nem színes a kép, de itt látszanak a kis virágocskák. A hannoveri élet meglehetősen felhőtlen dolog volt, mert ott voltam gyerek, ott voltak a barátaim, ott jártam iskolába. Anyám minden vasárnap délelőtt fölpackolta a családot tejeskávés kannával felszerelve, termoszsal meg kuglóffal, és van Hannovernek egy nagyon szép része, egy kis erdő, kicsit olyan, mint a Városliget, és volt egy kertvendéglő, ő fölpackolta a kuglófot, a vendéglőben rendeltük azt a jó kis lötytös német kávé. Nem tudtak azok kávé főzni, de mindegy, kuglófhoz jó volt. S akkor délig játszottunk, és délben aztán hazamentünk. A hannoveri életnek az volt a pozitív jellege, hogy nagyszüleim révén nem volt anyagi gondunk. Rendkívül sok ruhát örökölttem nagyanyámtól, ő nagyon szeretett öltözködni, pénz volt rá, ha megunt egy ruhát, én kaptam meg. Hannoverben voltak iskolatársnőim, barátnőim, ünnepeltük a születésnapokat, egy teljesen normális polgári életet éltünk, akkor még senki nem éreztette velünk, hogy hoppá, itt baj van. Anyám nem engedte, hogy újságot olvassunk. Utólag azt gondolom, hogy nyilván azért, mert azokban már voltak zsidózások. De én ezt csak tippelem. 'Nektek nem való a politika' -- mondta anyám. A politika egyáltalán nem volt téma nálunk. Tehát mi nem tudtuk, hogy a fejünk fölött mi készül. És hogy aztán édesapámat menesztették-e, vagy pedig ő maga nem merte a családot kitenni holmi inzultusoknak, azt nem tudom. Mert öcsém nem látszott a zsidó mivolta, de rajtam nagyon. Akkor a húgom még nagyon kicsi volt. Én utólag úgy rekonstruáltam a dolgot, hogy valószínűleg apám elvesztette az állását a zsidó származása miatt, és ezért jött el a család Hannoverből. De ezt csak én gondolom, beszélni nem beszéltek róla soha.